

som det ærede Medlem selv nævnedes, kan jo føre til, at man faktisk ikke kommer til den Udgift, man i Øjeblikket venter. Jeg har med noget større Sindsro set paa, hvad det høje Folketing har bevilget til alle mulige Anlæg og lignende ud fra den Forudsætning, at det vistnok er meget tvivlsomt, i hvor høj Grad de kommer til Udførelse i det Finansaar, vi nu gaar ind i, thi naar der hverken er Jern eller Tømmer, eller i alt Fald i meget mindre Omfang, end man ønsker, saa bliver der heller ikke bygget og anlagt saa meget, som Folketinget i sin Omsorg for Landet — naturligvis ikke af noget som helst andet Hensyn — har bevilget eller vil bevilge.

Jeg vil altsaa ikke nu komme dybt ind paa det ærede Medlems (N. Neergaard) Betragtninger og heller ikke paa det ærede Medlems Opstilling af, hvilke Skattekloder man nu skal øse af. Det ærede Medlem udtalte sig med nogen Forsigtighed derom, idet han sagde, at det ikke var rimeligt at tage en offentlig Debat derom. Men det ærede Medlem var dog i høj Grad inde paa, at man skulde gaa til en Forøgelse af Jernbanetaksterne baade for Person- og for Godsbefordring, forstod jeg ham, ja, jeg vil gerne vide: Hvor langt vil det ærede Medlem gaa med Hensyn til Godsbefordringen? Skal al Godsbefordring fordyres? Jeg har her en Opskrift paa følgende forskellige Varer: Korn, Foderstoffer, Mergel, Kul, Tørv, Brænde, Mursten, Træ, Cement, Flæsk, Smør, Kreaturer, Mælk. Ønsker det ærede Medlem højere Takster for Befordringen af disse Varer? Jeg kan kun sige, at hvis det ærede Medlem ønsker det, tror jeg, det bliver vanskeligt for ham at sætte det igennem i Folketinget, og jeg tror endda, at indenfor hans eget Parti vil i alt Fald adskillige gaa imod ham. Men tager vi denne Række af Varer fra, saa vil det, der vil blive indvundet gennem forhøjede Godstakster, ikke blive noget stort Beløb. Det ærede Medlem sagde, at Transporten af Transitvarer her i Landet havde kostet Staten Millioner. Ja, det Tal Millioner er jo noget, som man kaster ud af demagogiske Grunde. Hvis vi havde sat vore Takster op, havde det maaske kunnet dreje sig om en Merindtægt af en Million. Det ærede Medlem slog der sikkert paa noget, som i Øjeblikket synes at vinde Anerkendelse i det konservative Folkeparti, men som ikke vinder Anerkendelse udenfor dette, og jeg er stadig stillet saaledes som Finansminister, at andet, end hvad vi kan blive enige om, kan jeg ikke

gennemføre. Jeg kan naturligvis gennemføre en Skat med tre Partier mod eet, det indrømmer jeg, men jeg har hele Tiden ment, at under saa overordentlige Forhold som de nuværende, hvor man synes at være inde paa at sørge for en Art Enighed mellem Partierne, skal vi i alt Fald være enige om de Skatter, vi vil paalægge Befolkningen i Øjeblikket. Hvorfor rejser det ærede Medlem da med saa megen Kraft et Spørgsmaal, som han ved, der er saa stor Uenighed om? At det ærede Medlem derimod fremhæver sine Luksusskatter, forstaar jeg, det er jo populært, det er saa overordentlig populært at sige: Lad os beskatte Luksus. Men saa snart vi kommer til det enkelte Skatteobjekt, bliver det overordentlig vanskeligt, og jeg ønsker i Øjeblikket ikke at udtale mig og vil heller ikke udtale mig nærmere om det af den Grund, at hvad jeg end kan sige derom, er jeg bange for, at jeg har sagt det før, og jeg tør ikke vove at trætte det høje Ting mere, end jeg allerede har gjort. Desuden vil jeg meget nødig bidrage til at forlænge Forhandlingerne; for mig er det af den største Vigtighed, at disse Lovforslag kommer hurtigst muligt op til det andet høje Ting, saa at man ser, hvor langt man kan komme. Jeg haaber, at der ikke skal blive lagt saadanne Hindringer i Vejen som det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) har antydnet, jeg haaber det ikke, men man maa tage Dagen, som den falder, og se, hvor langt man kan komme, selv om det konservative Folkeparti skulde tænke paa en saadan Obstruktion. Jeg er imidlertid ikke vis paa, at det ærede Medlem har Føling med sit Parti; jeg er efterhaanden blevet uhyre tvivlende med Hensyn til, hvorledes Ordførere og Ministre er stillede overfor deres respektive Partier — jeg regner ikke det socialdemokratiske og det radikale Parti, der er altid den skønneste Overensstemmelse.

Ivar Berendsen: Den højtærede Finansministers Ønske om, at denne Debat maa blive hurtig afsluttet, skal ikke fra min Side støde paa nogen Hindring, idet jeg kun har faa Bemærkninger at gøre.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) tog for de Bemærkninger, han rettede til mig vedrørende Spiritusafgiften, et noget andet Udgangspunkt end det, som jeg selv havde givet Anledning til. Jeg havde sagt, at der i den Omstændighed, at vi fra Socialdemokraternes og fra